

דם חטאת

פרק אחד עשר

זבחים

צח

עין משפט
ג' מצוה

מה שלמים מפגליו ומתפגליו הא גמי תילף משלמים דהתם (ב) גמי שלמים
בצני הו: **אֵלֶּם פָּנִין** . לשחיטה לאשקו לור וקנה דכלי שרת בעינין :
מֵי פֶּסֶח . ה' מייטור יליף [ל] לחבל לזכרי כהונה ממנחה : **בְּקֹדֶשׁ**
קְדוֹשִׁים הַמִּלְלוֹ . ביוקא קרח כתיב [ו] וקדש יהיה לך דכתיב בצפייה
דקרא יתירא הוא למילף שלמי ליבור חורה אור

שיך לעיל
מנחות פג.
פ"ב שיך לעיל

*איכא דנפקא ליה מהכא ואיכא דנפקא ליה
מהכא חטאת מה חטאת (ה) (ו) מתקדשת בבלוע
אף כל מתקדשת בבלוע אשם מה אשם אין
שפיר ושליא קדוש בו אף כל אין שפיר
ושליא קדוש בו קסבר *וולדות קדשים
בהוייתן הן קדושים ודנין *אפשר משאי
אפשר מלוואים מה מלוואים מותריהן בשריפה
ואין בעלי חיים במותריהן אף כל מותריהן
בשריפה ואין בעלי חיים במותריהן שלמים
*מה שלמים מפגליו ומתפגליו אף כל מפגליו
ומתפגליו במתניתא תנא משמיה דר"ע *מנחה
מה מנחה ב מתקדשת בבלוע אף כל
מתקדשת בבלוע ואיצטרך למכתב מנחה
ואיצטרך למכתב חטאת דאי אשמעינן
מנחה דאידי דרכיכא מיבלעא אבל חטאת
אימא לא ואי אשמעינן חטאת *משום דקריד
אבל מנחה אימא לא צריכא חטאת *מה
חטאת אינה באה אלא מן הרולין וביום ובידו
הימנית אף כל אינה באה *אלא מן הרולין
ז'ביום ז'בידו הימנית *חטאת מעלן אמר
רב חסדא אמר קרא *הקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו משלו ולא משל ציבור
ולא משל מעשר ביום *מביום צוותו נפקא
*כדי נסבה בידו הימנית מרובה בר בר תנה
נפקא *דאמר רבה בר בר תנה אמר ר"ל כל
מקום שנאמר אצבע וכהונה אינו אלא ימין
כדי נסבה ואיבעית אימא סבר לה בר"ש
*דאמר אצבע לא בעיא כהונה כהונה בעיא
אצבע אשם *מה אשם 'עצמותיו מותרין אף
כל עצמותיו מותרין אמר רבא פשיטא זי
דם

[למון קיד. וז"ל]
[סוכה ב' כימות מו. סוף]
[טוריוז ו' ממנות טו. פב.
מנחות סז: י"ה ירה לז'
[מנחות פג. לעיל כה
מנחות פג. כל הסוגיא
[ט"ז במנחות]
[ט"ז חוקיות לעיל כ' ד"ה
[ס'
יומא ג' חולין כה.
מנחות פג.
[י"ה ה. וז"ל]
וגמריין מהאם ודנין
סד"ז ט"ז

איכא דנפקא ליה מהכא כו'. עוד יש תנא שלישי בפרק חיזוהו
מקומן (לעיל דף טו.) דלמר אלף היקשא למאי חתא מה
חטאת לזכרי כהונה אף זבחי שלמי ליבור לזכרי כהונה והא ללא מיידי
לה הכא משום דסוגיא דשמעתא היא ולא משכח לה ברייתא בדיהא :

מה חטאת מקדשת בבלוע טו' .
הא דלמריין בפרק ג'וד הגשה
(חולין דף טז:) אלא לזכרי [אלף] לזכרי
כעיקר דבקדשים אסור והכא שרי
[ופריך] וליגמר מינה גלי רחמנא
זבי חטאת כל אשר יגע בצברה יקדש
משמע דפשיטא ליה דשאר קדשים
ילפינן מחטאת היינו מהיקשא דהכא :
אף כל אין שפיר ושליא קדוש טו' .
פירש בקונטרס ואין חלב ושחי
כליות של שילל שבמנחה קריבין הנשח
דהוה ליה לתנא לפרושי חלב וכליות
של שפיר ושליא כמו שיליה בהמה
המקשה (חולין דף טו.) : ה"ג ועוד
דמשמע ממוך פירושו דדוקא חלב
ושחי כליות הוא דלון קדושין ליקרב
אכל הולדות גופן קדושין או וז"ל
לומר כן דנתיב תמורה (דף טו.)
השומט את הכתובת ומלא גז' כ' ד'
נאכל לכל אדם ויכל מקום ולעולם
ומוקי לה [ט] למאן דאית ליה בהוייתן
הן קדושין בריש כילד מערימיין (שם
דף כה:) דהן עלמן חולין במעי אמן
וגראה לפרש דלענין חולין גמורין קא
יליף דשפיר ושליא הנמלא בבטן חטאת
לאחר שחיטה אינן קדושין כלל ומהכא
אית ליה ולדות קדושים בהוייתן הן
קדושין והא דנתיב [כ] ברייתא בהמה
המקשה (חולין דף טו.) מה חלב ושחי
כליות האמורין בלשם מואל מכלל
שילי אף כל מואל מכלל שילי הוא
הנא סבר במעי אמן קדושין ולכן
אילתרין קרא למשויי חלב ושחי כליות
מהקדשה ולפי מה שפירשתי לא אחי
שפיר הא דלל יליף מעולה כמו לפי
הקונטרס : **מה** שלמים מפגליו כו' .
לעיל בסוף פרק ב' (דף כה:) איכא
תנא דדריש לה מדכתיב והא האכל ויכל מעשר זבח שלמיו מה בלמים
מפגלים ומתפגליו כו' זכן בפרק ב"ש (לעיל דף נח.) דדריש לה גמי
מהוהו קרא מה שלמים מיוחדין שיש להם מתירין זין לאדם זין למזבח
מפגליו ומתפגליו פי' בקונטרס מפגליו אף כל הנשח אש חישב בזבח
וזמנא דתק דהוה מזי למימר שיהם מפגל אף כל הנשח והבשר עלמו
מפגל : **מה** חטאת אינה באה אלא מן הרולין כו' . כתיב דריש
מחטאת דכבר דרש גמי מה חטאת מקדשת בבלוע : **כדי** נסבה
ואי בעית אימא סבר לה בר"ש כו' . הכא מסיק להני תרי טעמיין אבל
בסוף הסורה (מנחות דף טו.) משני כדי נסבה לחוריה וצפ"ק דחולין
(דף כה.) משני כהונה בעיא אלצב כו' וחו לא *יראה דלמאן דלמר
לעיל (דף טו.) דבר הלמד בצ"ג ש' אינו חוזר ומלמד בדיקא ז"ל הכא *וצפ"ק
דחולין) כדי נסבה דלצב דחטאת גופיה ילפינן בצ"ג דמזרע בעלמא
ימין לעיל בצ"ג ז' (דף כה.) וצפ"ק דמנחות (דף י.) והאם כן כאלו לא מניע
למילף בדיקא שאר קרבנות מחטאת : **מה** אשם עלמותיו מותרין
כו' . פי' בקונטרס לעשות מהם כלים חגי שמעתי בלשם פשוט לו
שעלמותיו מותרין שהרי נאכל לכהנים וטור בעלמות לא שייך אלא
דבדר הנאכל אף כל ופליגי עולה ומיבעי לי הא גמי מחטאת הוה
מזי יליף וגראה בעיני דמלו יהיה יתירא נפקא ליה בלשם דכתיב ביה
לכהן אשר יכפר בו לו יהיה כד פי' בקונטרס והשאלא לפירוש רבותין
דמסבדא דיע בעלמות מותרין בכל קדושים הנאכלין ולא אלתרין היקשא
אלא להחיר עלמות עולה קשה משלמים או מאלו קדושים הנאכלין
אלא נאמר מצ"ש כו' יהיה וגראה בעולה לו יהיה וגראה דמופגי
והא

עבר ר מיי' ט"ז חט"ל
מס"ק סלכס ח :
ע"ב ר מיי' ט"ז חט"ל
מס"ק סלכס ח :
ע"ב ר מיי' ט"ז חט"ל
מס"ק סלכס ח :
חולין כה. לעיל כה.
מנחות יט.
ג' טס
[לעיל טו.]
[ט"ז חט"ל סלכס חט"ל]
[ט"ז חט"ל סלכס חט"ל]

קדשי אלא בהוייתן דכתיב אשר יהיו : **מה מלוואים מותרין בשריפה** .
ולא היו בעלי חיים במותריהן דמלוואים שרי קרבן זכור היו ולא
הופשרו שנים לחרחיות וגם לא אבד אחד מהם והפריש אחר חטאת
וגמלא הרולין : **אף כל קדשים [פי] מותרין בשריפה ואין בעלי חיים**
במותרין . שאם היו בעלי חיים במותריהן כגון יהוד שפריש שני
קרבנות לאחריות וזבחו שאם יאבד האחד יתכפר בשני או אם הפריש
קרבן ואבד והפריש אחר חטאתו וגמלא הרולין והקריב את [ב] האחד
מהן ואת השני נותר אין נותר זה בשריפה כדון נותר של מלוואים :
[ג] **מפגלים** . את הנשכים שאם חישב בזבח אף הנשכים מפגליו ומש"ה
יליף משלמים דעיקר פיגול [ד] כתיב בהו : **דקריב** . מרישטטר"ט בלע"ז
ממוך שהבשר עב כנסם בחובו השומן בעומקו : **הטלם** . באה זיום
דכתיב [ו] (ביום) צבר יו"ב (ויקרא טו) : כיון יהו וכפר עליכם :
ובידו סימנים . דכתיב [ז] אצבע וכהונה ואמר מר לעיל (דף כה.) כ"מ
שנאמר אצבע וכהונה אינו אלא ימין : **מדרכה בר בר תנה נפקא כו'** .
וקס"ד או אצבע או כהונה ואין לך בכל אלו שלא נאמר כהן בהקרבן :
כריש . צפ"ק (שם) כהונה בעיא אצבע ובחטאת תרוייהו כתיב ולקח הכהן מדם
החטאת בלצבע : **מה אשם עלמותיו מותרין** . לעשות מהן כלים חגי שמעתי
שהרי נאכל לכהנים וטור בעלמות לא שייך אלא בדבר הנאכל : **אף כל** .
ואפי' עולה ומיבעי (ה) לי הא גמי מחטאת הוה מזי [י] יליף וגראה בעיני
דמלו יהיה יתירא נפקא ליה בעולה דכתיב ביה (שם ז) לכהן לו יתירא :

הגהרות הב"ח
(ה) גמי מה חטאת מקדשת
בבלוע אף כל מקדשה :
(ג) רש"י ד"ס (בעמוד
הקדוש) ויש בלגותא וכו'
לקמן בשמעתין מה שלמים
זכו תילף משלמים דהתם
בצני שלמים גמי הו'
כתיב ואת"כ מ"ה אלא
כ"פ (ב) : ר"ה מה חטאת
זכו מיבלע כ"ל וז"ל ח'
נחת : (ד) ר"ה מה אשם
זכו גבי חילת זכרים
זכו לא י"ל למילף דלכל
הוא ולא מתיק למימר
אף כל שאין שפיר ושליא
קדוש בו דלא לעולה
זכו גבי חילת זכרים
קדשי קדשים הוא אבל
שלמים קדשים קלים הוא
יולק מחטאת : (ה) ר"ה
אף כל ואיני עולה
ומינין הן לא מחטאת
מיו הוא מ"ה על פסוק
זה דשמעתי ה"ל :

עצרת : [ז] קדוש בו . דהא : [ח] כל אין שפיר : [ט] הא קדש קדשים הוא : [י] למעוטינהו מקדשה והקדשה דכתיב רק קדשי : [יא] והקדשה שחר בשון בשרחה : [יב] את אהרן מן : [יג] מפגליו את החלום דהא
בבבשי עצרת כתיב שאם חשב בזבח אף הילום מפגליו אף כל שבא דבר אהרן שבו חזבה מפגליו כגון איל גזיר שחא טעון לחם וכן חורה ומשום דכי יליף משלמים משום דעיקר פיגול כהן כתיב : [יד] פיגול כהן
כתיב : [טו] חרבתי ביום נחמק : [טז] דכתיב ביה אצבע : [יז] פני מליף וגראה : [יח] לכהן אשר יכפר בו לו יהיה : [יט] לכהן אשר יכפר בו לו יהיה : [כ] דתיב ברייתא בפ' בראש המקשה : [כא] וא"כ היכי פצינו ותיבת לא ל"ש :

עצרת : [ז] קדוש בו . דהא : [ח] כל אין שפיר : [ט] הא קדש קדשים הוא : [י] למעוטינהו מקדשה והקדשה דכתיב רק קדשי : [יא] והקדשה שחר בשון בשרחה : [יב] את אהרן מן : [יג] מפגליו את החלום דהא
בבבשי עצרת כתיב שאם חשב בזבח אף הילום מפגליו אף כל שבא דבר אהרן שבו חזבה מפגליו כגון איל גזיר שחא טעון לחם וכן חורה ומשום דכי יליף משלמים משום דעיקר פיגול כהן כתיב : [יד] פיגול כהן
כתיב : [טו] חרבתי ביום נחמק : [טז] דכתיב ביה אצבע : [יז] פני מליף וגראה : [יח] לכהן אשר יכפר בו לו יהיה : [יט] לכהן אשר יכפר בו לו יהיה : [כ] דתיב ברייתא בפ' בראש המקשה : [כא] וא"כ היכי פצינו ותיבת לא ל"ש :

דם הטאת פרק אחד עשר זבחים

ושלח ללעול ומחן דרריש עלמות מותרין מלו יהיה פרק המזבח
מקדש (לעיל דף פו.) לית ליה היקשא דחשם לגבי שפיר ושליח ולפרש"י
דלמך דבכל הקדשים מן הדין אמרין העלמות דלא תמיר הכחוב
אלא בשך הרחיף לאכילה וגילה לנו בחשם לו יהיה דמשמע שריותא

דס מטאט למטא ודס עולה למטא . כפל דס מטאת תחלה על
הבגד וחזר וניתן דס עולה על אורחו כחם : **טעון כיבוס.** דהא דס
מטאת טענע צבגד וצולע צו : **והא נוגע .** קדש עולה נבלע צבגד
וכשנפל דס מטאת עליו טענע הוא צבגד אכל אינו נבלע דהא שבע
תורה אור ליה צבלוט דס עולה : **סולן .** לענין

יולף כמו כן היסר בכל הקדשים
ע"פ זה : הגהה . קשה דבההוא קרא
כתיבי מטאת ואשכ צפרסת על את
אהרן כמטאת כלשם תורה אחת
להס הכהן אשר יכפר צו לו יהיה
ולמה נקט חשם וי"ל דשיקר פרשה
"חשם ועוד דלו יהיה נכחה ל' יסוד
שמח לא קאי רק על האשם דקליק
מיינה ולא תקשי ע' (הכי גרסין) הא
דרשנין לעיל בפרק המזבח מוקדש
(סס) לחמר לו יהיה צבולה עור
העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה
ולחמר לו יהיה בחשם מהאשם עלמותיו
מוותרין אף עולה עלמותיה מותרין
וקלמך החס מופתי והסתא למה לי
צבולה לו יהיה תיפוק לי מהיקשא
דחשם דשמעתין וי"ל ללא גמרין
מתיקשא אלא קרבנות הנאלקין ומ"מ
קשה אי ממשמעותא דלו יהיה דחשם
דרשין עלמותיו מותרין וילפינן מינה
שאר קרבנות שלמים מטאת ותורה
הלא צבולה נמי כתיב לו יהיה וי"ל
גיזירה שיה פרק המזבח מקדש (סס)
למיגמר מלשם וי"ל דלו יהיה דעולה
קאי על העור ולא להסיר עלמות
דלבו כתיב קרא עור העולה לו יהיה"
הגהה . לו יהיה י"ל דריש אלא
מיתורא ושם פירש בקונטרס דפשיט
ליה בחשם יותר משולה משום דאף
בשרו מותר ולי משום טורח דבשריפה
לא שייך טורח אלא במידי דבר אכילה

דם הטאת למטא ודם עולה למעלה טעון
כיבוס בעי רבא דם עולה למטא ודם הטאת
למעלה מהו משום נוגע הוא והוא נוגע או
דלמא משום בלוט הוא והוא לא בלע ע' (הוא)
הדר פשמה דאין "מעונין כיבוס אמר רבא
פשימא לי דם יעל בגדו חוצץ ואם טבח הוא
אינו חוצץ רבב על בגדו חוצץ ואם מוכר רבב
הוא אינו חוצץ בעי רבא דם ורבב על בגדו
מהו אם טבח הוא תיפוק לי משום רבב ואי
מוכר רבב הוא תיפוק לי משום דם לא צריכא
דעביד הא והוא אחרא לא קפיד אתרתי קפיד
או דלמא אתרתי נמי לא קפיד יתיקו :

הדרן עלך דם הטאת

מבול יוס ומחוסר כיפורים .

הואיל ואין ראויין לאכילה :
אין חולקין לאכול לערב . לכשיפירו
ובגמרא מפרש טעמא : **אונן אינו**
מקריב . כדאמר בפרק שני (לעיל
דף טו.) : **צפלי מומין חולקין .**
טעמא מפרש בגמרא : **כל שאינו**
ראוי לעבודה כו' . בגמרא פריך
והרי ה' בעל מוס : **ועמוד נשעת**
הקטר חנינים . שהוא כל הלילה
כגון שטבל וטרה בהערב שמש :
ג' מטאט . זורק את הדם :
וכללל סוא . ריש לקיש גופיה
והואיל למילתיה ופריך לקרא
עד דמילתא מיתוקמא בחטקה :
משמרה

הדרן עלך דם הטאת

מבול יום ומחוסר כיפורים אינן חולקין
בקדשים לאכול לערב אונן צ' (אינו)
ינוגע ואינו מקריב ואינו חולק לאכול לערב
"בעלי מומין בין בעלי מומין ג' עוברין בין
בעלי מומין קבועין חולקין ואוכלין "אבל לא
מקריבין "כל שאינו ראוי לעבודה אינו חולק
בבשר "וכל שאין לו בבשר אין לו בעורות
אפילו טמא בשעת זריקת דמים ושהור
בשעת הקטר חלבים אינו חולק בבשר שנא'
ז' המקריב את דם השלמים ה' (ואת החלב יקריב)
מבני אהרן לו (יהיה) (תהיה שוק הימין למנה) :
גמ'

כדכתיב והטור מבשר הזבח וח"כ לא לריכנא למגמר אלא עולה דכליל וזכו כמו שפירש בשמעתין צמס רבותיו : וצפרק כילד טלין
(פסחים דף פג.) מוכח בהדיא כדכריז דאין טורח בעלמות ובמנחות כדוף התודה (דף פג.) פירש בקונטרס דהא דפשיטא ליה בחשם
יותר משאר קרבנות הנאלקין משום דכתיב בחשם הוא לאחר הקטרת אומריין דמשמע הוא אשם ואין עלמותיו אשם וגריך ללקק ל"ל
תרי קראי לעלמות היקשא דהכא י"ל דחתי מואה וגזירה שיה דלו יהיה בפרק המזבח מקדש (לעיל דף פו.) ומו קשה לי דהוא דחשם דרשין
פ"ק (לעיל דף ה:) לחשם שניתק לרעייה מיהו תרי הוא כתיבי בחשם בפרשת ויקרא . כדו"ך :

הדרן עלך דם הטאת

מבול יוס ומחוסר כיפורים אינם חולקים בקדשים לאכול לערב . משמע הכא דמחוסרי כיפורים שהציחו כפרתן צנו עדיין טבילה והערב

שמש וכן משמע פרק בכל מערבין (שחינוך דף גז.) דמייטי י"ל הא מהתיחא האשה שיש עליה ליה או יזבה מביאה מצות וטחנת
בשופר ומזבלת ואוכלת בקדשים לערב וצריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) נמי אמרין אף מחוסר כפרה בשאר ימות השנה שטובל ואוכל
צ' לערב ותימה דתנא פרק חומר בקדש (מנינה דף כה.) ובשמעתין מייטי לה האונן והמחוסר כיפורים לריכין טבילה לקדש ובשמעתין נמי
בגמ' משמע דטבילה דוקא בעי דמייטי היא דמחוסר כפרה רחגיגה ופריך בדר הכי טמא שרץ טמא מעליה הוא והערב שמש צני משמע דעד
השתא על איירי כלל בהערב שמש ועוד אמרין בפסחים צ"ל האשם ע"ד (ג' שומטין וזורקין על טבול יוס ועל מחוסר כיפורים ואין שומטין
וזורקין על טמא שרץ ופריך מאי שנה טבול יוס דחוי לאורתא טמא שרץ נמי חוי לאורתא ומשני מחוסר טבילה ומיישיקין דלמח פשע אבל
במחוסר כיפורים לא חיישינן כשמסר קיט לצ"ד וכדבר שמעיה דאין צ"ד של כהנים מתעללין והשתא מחוסר כיפורים י"ל הא בעי טבילה נישוח
דלמח פשע אלא ודאי בטמא שרץ דבעי הערב שמש איכא למיחש דלמח פשע ולא טבול עד לאורתא אבל הא דלא בעי הערב שמש למאי נישוח
ליה אפילו בליה יבול לטבול ויחבל ועוד אמרין בפרק שני דבינה (דף יח.) כלי שנטמא בצבב הטומאה אין מטבילין אורחו ציוס טוב בולד הטומאה
מטבילין אורחו ב"ע ואי בטבילה דרבנן בעי הערב שמש אם כן לא יוכל להשתמש בו ע"ן ציוס עד הלילה ולגורך מול הוא מטביל ליה ועוד תנן
במס' פרה (פ"א מ"ה) כל הטעון ביאת מים מדברי אופרים טמא את הקדש ופוסל את התרומה ומותר בחולין ובמעשר לאחר ביאתו הותר
בכולן ובהדיא אמרין צירושלמי במס' תרומות פ' שני נפל לוי לחוך הבור נפלו כליו לחוך הבור מערים עליהן ומטבילין תריין אחרתא חד אמר
בצבב הטומאה וחד אמר בולד הטומאה מתיב מ"ד בולד הטומאה למ"ד בצבב הטומאה "אף בחול ע"ן והא לריך מערב שמש ומטיב מ"ד בצבב הטומאה
צ"ן חולין בטרהה משמע בהדיא דלמ"ד בולד הטומאה נישוח דלא בעי הערב שמש וצירושלמי פ' שני דבינה איכא איפכא מערב מ"ד בצבב הטומאה
למ"ד בולד הטומאה ואותה גירסה משווצת והיא דמס' תרומות עיקר ונדאה לפרש דהא דקתני הכא במתניתין לערב לזו משום מחוסר כיפורים
אלא משום טבול יוס וצפ' בכל מערבין (שחינוך דף גז.) דנקט לערב לזו משום הערב שמש דאי ידעה שהוקרב קינה ודאי י"ל כובלת ואוכלת לאלתר
אלא חסם הוא מטעם חזקה שאין צ"ד של כהנים "מתעללין עד שיכלו כל מצות שבשופר ומטעם זה לא חובל לאכול כל היום וכי תימח משעה
שמתחילין להקריב את התמיד של בין הערבים הוא כובלת ואוכלת הא אפשר להקריב את הקנים לאחר תמיד כיון שאין למוצת אלא דמה כדאמר
בריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) ובהמה נמי אמרין חסם מעלה ומלינה והיא דתמיד נשחט (סס) דמחוסר כיפורים בשאר ימות השנה שטובל
ואוכל בקדשים לערב איידי דנקט חסם גבי פסח שטובל ואוכל פסחו לערב דפסח אינו נאכל אלא בלילה נקט נמי בהיהוא ופסח הוא דלמרינן
לפסחה

א' חסילו בחול דהא
צריך כו' צ"ק
צ"ל שומטין משם עד
שיכלו כו' וכה"פ סס'
א' נראה ד"ל האונן והמחוסר כיפורים לריכין טבילה לקדש אלא לא לתרומה ומשמע וכו' טבילה לקדש ובשמעתין נמי בגמ' משמע וכו' ותיבות ובשמעתין מייטי לה מתק .
א' תיבת הוא נמחק :
ב' תיבת אינו נמחק :
ג' בין בעלי מומין
ד' בין בעלי מומין
ה' שנתאר לבין
הזורק את דם השלמים
ו' יהיה כצ"ל וכן משמע
בגמרא (דף קל ע"ב)
ואת"כ מצאתי כן בתוס'
(דף קנ) (ברישם שלני
כפי)
דף נט ע"א)
הנראה בדברים אלו
מהאונן רב"א וצ"ל :
ה' השלמים ואת החלב
במני אהרן לו יהיה
שוק הימין למנה :
ז' חליא מילתא חס"ד :
ח' האכיל ואין חולקין והר"א :
ט' ודאי בעלי מומין :
י' תיבת הכי גרסין נמחק :
יא' תיבת דאמי מואה נמחק :
יב' תיבת דייק חסם נבי כלים הנמרים בפרה צריכין טבילה לקדש
ובשמעתין מייטי לה כו' :
יג' כיפורים נמי הא :
יד' כיפורים נמי הא :
טו' כי היום את ב' נמחק :
טז' בחול יהא צריך את ר' נמחק :
יז' ודאי ותיבת מוצלת :
יח' נראה ד"ל האונן והמחוסר כיפורים לריכין טבילה לקדש אלא לא לתרומה ומשמע וכו' ותיבות ובשמעתין מייטי לה מתק .

